

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

BARNA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY (No. 2)

(35364/09 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Ezen ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Barna kontra Magyarország (no. 2) ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Guido Raimondi, *Elnök*,

Işıl Karakaş,

Sajó András,

Nebojša Vučinić,

Helen Keller,

Egidijus Kūris,

Robert Spano, *bírák*,

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,

2014. február 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (35364/09.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Barna Zsuzsanna ("a kérelmező") 2009. június 26-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2011. december 7-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK**A. Az ügy körülményei**

4. A kérelmező 1957-ben született és Budapesten él.

5. 2006. január 25-én a kérelmező a társasházi lakásában keletkezett vízkár tárgyában kártérítés iránti pert indított

6. Több tárgyalás megtartását és egy szakvélemény beszerzését követően, 2010. március 18-án a Budai Központi Kerületi Bíróság a kérelmező keresetének helyt adott.

7. 2010. október 6-án a Fővárosi Bíróság megváltoztatta ezt a ítéletet

8. 2011. június 2-án a Legfelsőbb Bíróság érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kérelmező felülvizsgálat iránti keresetét, mivel az a törvényi előírásoknak nem felelt meg.

B. Vonatkozó hazai jogszabályok

9. A 2006. évi XIX. törvénnyel módosított 1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról:

Kifogás az eljárás elhúzódása miatt

114/A. §

(1) A fél, a beavatkozó, valamint az eljárásban részt vevő ügyész az ügyben eljáró bíróságnak a (2) bekezdésben meghatározott mulasztása miatt ugyanezen bíróságnál írásban kifogást nyújthat be, kérve a kifogás elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságtól a mulasztás tényének megállapítását, valamint – megfelelő határidő tűzésével – a mulasztó bíróságnak a (2) bekezdés a) és c) pontjában foglalt esetben az elmulasztott eljárási cselekmény elvégzésére vagy határozat meghozatalára, a (2) bekezdés b) pontjában foglalt esetben pedig az adott ügyben leghatékonyabb intézkedés foganatosítására történő utasítását.

(2) Kifogás akkor terjeszthető elő, ha

a) a törvény a bíróság részére az eljárás lefolytatására, eljárási cselekmény elvégzésére vagy valamely határozat meghozatalára határidőt állapított meg, azonban az eredménytelenül eltelt,

b) a bíróság az ügyész, az eljárásban részt vevő személy, a megkeresett szerv vagy személy részére az eljárási cselekmény elvégzésére határidőt tűzött ki, amely eredménytelenül eltelt, és a bíróság a mulasztóval szemben nem alkalmazta a törvény által lehetővé tett intézkedéseket,

c) a bíróság elmulasztotta a perek ésszerű időn belül történő befejezésére irányuló kötelezettségét azáltal, hogy az ügyben a bíróság utolsó érdemi intézkedése óta eltelt az az ésszerű időtartam, amely elegendő volt arra, hogy a bíróság az eljárási cselekményt elvégezze, vagy annak elvégzéséről rendelkezzen, azonban a bíróság ezt nem tette meg.

(3) Nincs helye kifogás előterjesztésének bizonyítási cselekmény elrendelése, valamint olyan határozat ellen, amellyel szemben külön jogorvoslatnak van helye.

(4) A kifogást annak benyújtója mindaddig visszavonhatja, amíg a bíróság azt érdemben el nem bírálta. A visszavont kifogást újból előterjeszteni nem lehet."

114/B. §

"(1) Az ügyben eljáró bíróság a kifogást annak bíróságához való érkezését követő nyolc napon belül megvizsgálja, és ha azt alaposnak tartja, harminc napon belül megteszi, illetőleg elrendeli a kifogásban sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges intézkedést. A bíróság a kifogás elintézéséről a kifogás előterjesztőjét értesíti.

(2) Ha az ügyben eljáró bíróság a kifogást nem tartja alaposnak, a kifogást tartalmazó beadványt megküldi az ellenfél részére, aki észrevételeit a kézbesítéstől számított nyolc napon belül terjesztheti elő. A határidő elteltét követően a bíróság az iratokat - az esetleg benyújtott észrevételekkel együtt - nyolc napon belül felterjeszti a kifogás elbírálására hatáskörrel rendelkező bírósághoz. A felterjesztésben a bíróság számot ad arról, hogy a hiányolt eljárási cselekmény elvégzésére vagy határozat meghozatalára milyen okból nem került sor.

(3) A járásbíróság mulasztásával szemben benyújtott kifogást a törvényszék három hivatásos bíróból álló tanácsa, a törvényszék mulasztásával szemben benyújtott kifogást az ítélőtábla három hivatásos bíróból álló tanácsa, az ítélőtábla mulasztásával szemben benyújtott kifogást a Kúria három hivatásos bíróból álló tanácsa, a Kúria mulasztásával szemben benyújtott kifogást a Kúria másik tanácsa az iratok felterjesztésétől számított tizenöt napon belül tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a kifogást elbíráló bíróság a kifogásban foglaltaknak helyt ad, a mulasztó bíróságot határidő tűzésével a 114/A. § (2) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt esetekben az ügy továbbviteléhez szükséges intézkedés megtételére, a 114/A. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt esetben pedig az adott ügyben leghatékonyabb intézkedés foganatosítására hívja fel. A felhívásban – a 114/A. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt esetet kivéve – a kifogást elbíráló bíróság az eljáró bíróságot meghatározott eljárási cselekmény lefolytatására nem utasíthatja. A kifogás alaptalansága esetén azt indokolt határozattal elutasítja. A határozat ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(5) Ha a kifogás előterjesztője ugyanabban a perben ismételt alaptalan kifogást nyújt be, őt a kifogást elbíráló bíróság elutasító határozatában pénzbírsággal (120. §) sújthatja.

(6) A kifogás elintézésére a végzés elleni fellebbezés felterjesztésére és elbírálására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni."

A JOG

I. AZ EGYEZÉMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével, amely kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét ... bíróság ... ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 2006. január 25-én kezdődött és 2011. június 2-án zárult le. Ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság előtt zajló eljárás eredménytelen volt és nem az államnak felróható. Így a másik két bírósági szintre jutó fennmaradó időszak négy év és nyolc hónap.

A. Elfogadhatóság

13. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelmező nem merítette ki a hazai jogorvoslati lehetőségeket, mivel nem terjesztett elő a polgári perrendtartásról szóló törvény 114/A.§ és 114/B.§-ban foglalt, az ügy elhúzódtására vonatkozó kifogást, amellyel felgyorsíthatta volna az eljárást.

A kérelmező vitatta a szóban forgó jogorvoslati lehetőség hatékonyságát.

14. A Bíróság korábban már megállapította, hogy az eljárás felgyorsítására alkalmas jogorvoslat hatékonysága függhet attól, hogy az jelentős hatást gyakorol-e az eljárás egészének hosszára (ld. *Holzinger v. Austria (no. 1)*, no. 23459/94, § 22, ECHR 2001-I; *Holzinger v. Austria (no. 2)*, no. 28898/95, § 20).

15. Az adott ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény 114/A.§ és 114/B. § rendelkezései - bár nyújtottak lehetőséget a felperesnek bizonyos elmulasztott eljárási cselekmények elvégzésére irányuló jogorvoslatra - semmilyen módon nem garantálják azt, hogy a bírósági eljárás teljes hossza ésszerű maradjon. Továbbá a Kormány nem hivatkozott a hazai ítélkezési gyakorlatának egyetlen elemére sem annak bizonyítása érdekében, hogy a javasolt jogorvoslati lehetőség képes lényegesen felgyorsítani az eljárást (ld. még *Finger v. Bulgaria*, no. 37346/05, §§ 84 to 91, 10 May 2011; *Vukelić v. Montenegro*, no. 58258/09, §§ 84 to 88, 4 June 2013). Következésképpen a Kormány által hivatkozott jogorvoslati lehetőség nem tekinthető hatékonynak, valamint az Egyezmény 35. cikke 1. bekezdésében foglaltak szerint kimerítettnak. Ezért, a kérelem a hazai jogorvoslati lehetőségek ki nem merítése miatt nem utasítható el.

16. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdés (a) pontja szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France [GC]*, no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügy).

19. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között eltérő következtetés levonásához vezetne. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

21. A kérelmező összesen 20.000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

22. A Kormány vitatta az igényt.

23. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 3.200 eurót ítél meg ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

24. A kérelmező nem terjesztett be költségigényt.

C. Késedelmi kamat

25. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3.200 (háromezer-kétszáz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Guido Raimondi
Elnök